

На 28 Окт. на едно угошение въ Лондонъ, Биконсвилдъ казалъ че Англия ще пази цѣлостта на Турция.

На 29-й руския императоръ при завръщанieto си изъ Ливадия, държалъ рѣчь въ Москва и казалъ, че ако Турция неулучши положението на християнитѣ, той ще дѣйства самостоятелно и на 1-й Ноемврий биде издаденъ указъ за мобилизацията на шестъ корпуса отъ южната армия.

Русекия народъ който неможеше вече съ хладнокривие да слуша за сграданията на българетѣ, съ неопикуема радостъ посрещна този указъ и на 23-й с. м. войската, подъ начальството на великий князь Николай Николаевичъ пристигна въ г. Кишиневъ. А въ сжщото врѣме господарственний канцелеръ князь Горчаковъ отправилъ до дипломатическитѣ представители при иностранныитѣ правителства слѣдующия циркуляръ: „Прискърбнитѣ събития които потопахъ въ кривъ Балканскій полуостровъ, дълбоко възмутихъ Европа. Европейскитѣ кабинети като се обявихъ помежду си, заради честта на челоувѣчеството и общето спокойствие, признахъ за необходимо да туржтъ край на този безпорядѣкъ. Тѣ спрѣхъ кръвопролитieto, принудихъ двѣтѣ страни да заключатъ примирие и останахъ съгласни да опредѣлятъ основания на които да почива мирътъ, шото християнитѣ да бждатъ дѣйствително обезпечени противъ несправнитѣ злоупотрѣбления на турското управление и противъ необуздания произволъ на турскитѣ власти, съ които да се обезпечи и Европа отъ периодическитѣ повтаряния на тѣзи кръвви сцени. Императорския кабинетъ съ всяко усилие е съдѣйствувалъ за установлението между великитѣ сили общъ видъ по въпроса. Той ще употрѣби всичко зависаще отъ него, дано установившето се съгласие приведе въ дѣйствителенъ и траенъ резултатъ, койго да отговаря на обществената съвѣсть и всеобщий миръ. Нъ догдѣто дипломатията цѣла година разсждава, какъ да приведе въ дѣйствие единодушното съгласие на Европа, Портата иваше врѣме да повика всички башибозуци изъ крайщата на Азия и Африка, да раздразни мюсълманския фанатизмъ и да смаже християнското население въ борбата му за своето сжществование. Виговницитѣ на ужасно избититѣ християни, които възмутихъ съвѣстта на Европа, останахъ ненаказани и сега рждѣтѣ имъ по всичкото пространство на отоманската империя и предъ очитѣ на негодуикущата Европа, продължаватъ да вършатъ сжщитѣ дѣла, насилия и варварства.